

طراحی فضاهای اداری با رویکرد ارگونومی جهت افزایش رضایت‌مندی و سلامت شغلی

مسعود امیرجمشیدی^۱، حدیثه کامران کسمایی^۲

^۱ دانشجو کارشناسی ارشد معماری داخلی، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران
^۲ عضو هیئت‌علمی تمام وقت، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

چکیده

یک طراح داخلی خوب ارتباط بین اصول طراحی و ارگونومی را به درستی درک می‌کند. اهمیت اصول طراحی داخلی و معماری ارگونومیک برای تمام طراحی‌های داخلی چه برای طراحی تجاری و یا مسکونی به‌خوبی مشخص شده است. هدف ارگونومی در طراحی و معماری داخلی بهبود کارکرد فیزیکی و روانی فضاهای داخلی ساختمان‌ها، هتل‌ها و فضاهای کاری و همچنین افرادی که در آنجا کار یا زندگی می‌کنند، است؛ که درنهایت باعث انجام آسان و بدون آسیب فعالیت‌های روزمره می‌شود. هدف از این مقاله خلاصه کردن یافته‌های تحقیق در مورد شش جنبه استفاده از اصول مهندسی ارگونومی در طراحی محیط کار است. این مقاله به سؤالات زیر پاسخ خواهد داد: (۱) چرا باید از اصول مهندسی ارگونومی در طراحی محیط کار استفاده کنید؟ (۲) در طراحی محل کار با چه کسی باید مشورت کنید؟ (۳) چه زمانی باید از اصول مهندسی ارگونومی در طراحی محل کار استفاده کنید؟ (۴) در طراحی محل کار ارگونومی را کجا باید بکار برد؟ (۵) چگونه از مهندسی ارگونومی در طراحی محیط کار استفاده کنیم؟ (۶) اصول مهندسی ارگونومی در طراحی محیط کار چیست؟ طراحی محیط کار باید طیف کامل از گروه کاربران را با نیازهای فیزیکی و روانی مختلف در نظر بگیرد. باید در مرحله طراحی به‌خوبی در نظر گرفته شود و بازرسی‌های ساکن قبل از این باید برای ارزیابی محیط واقعی مورد استفاده قرار گیرد. طراحی باید هم محل کار و هم فضای کاری را در نظر بگیرد که شامل طراحی ایستگاه کاری، امکانات پرسنلی، ابزارها و محیط کار است. مشاوره کارکنان باید در مرحله طراحی برای گردآوری نظر کارکنان سازمان‌دهی شود. یک طرح کاری خوب می‌تواند رضایت و رفاه کارمندان را افزایش دهد. به‌علاوه، کیفیت خوب محیطی بالاتری از زندگی کارمندان را ایجاد می‌کند و درنهایت تأثیر مثبتی بر سلامت و کیفیت زندگی کارکنان خواهد داشت. درنتیجه، طراحی ارگونومیک کار می‌تواند ایمنی شغلی و سلامت، کارایی کار و رفاه کارکنان را تسهیل کند.

واژه‌های کلیدی: ارگونومیک، طراحی فضاهای اداری، سلامت شغلی، زندگی کاری کارکنان، آسیب‌های روحی و فیزیکی

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۱۴۵-۱۵۰